

KJAK

Støðan hjá pápa mínum harmar Eyðgunn, men hon meldar pass

Fyri fáum døgum síðani gjørdi eg, vegna pápa mín og okkum avvarandi, vart við syndarligu støðuna hjá pápa mínum. Eind 4 í Almannaverkinum er í “industri-feriu” í viku 29-30-31, og tí fær pápi mín ikki tann stuðul hann hevur tørv á og rætt til. Summarferian hjá stuðlunum er nú byrjað, og hin 28. juni 2018 fingur vit boð frá kontaktpersóninum, at lítli stuðulin hann vanliga fær, verður munandi skerdur hesa komandi tíðina.

Í útvarpinum segði Hermann Mortensen, depilsstjóri á Almannaverkinum, at tey vilja “bøta um støðuna”. Vit høvdu vón um, at pápi mín nú skuldi fáa eitt tilboð, ið er virðiligt og nøktandi - og tá hugsa vit ikki einans um í feriotíðini hjá stuðlunum. At tvinga hann at hoyra undir Eind 4, ið er fyri “Ung og vaksin við sálarsjúku og autismu í Suðurstreymoy og Vágum”, bara tí hann býr í Vágum, er burtur úr vón og viti. Hann átti heldur at verið í

Eind 8, ið er fyri “Vaksin við sálarsjúku og seinheilaskaða”, ið harvið eisini hava ekspertisuna, ið leiðslan á Eind 4 sjálv sigur seg mangla. Við tí infrastrukturi vit hava í dag, er væl gjørligt hjá stuðli, at fáa hann til Havnar hvønn dag.

Men nei, so var ikki. Tilboðið, ið vit fingur 11.07.18 frá Andreu Petursdóttir, leiðara á Eind 4, var soljóðandi:

Pápi mín vildi ikki til Sands; hann sigur nei. Hann vil hava stuðul heima í nærumhvørvinum. Tað kann tykjast sum, at leiðslan á Eind 4, Birta Clementsen og Andrea Petursdóttir halda, at tilber at flyta borgarar, eins og talan er um stykkjagóðs. Samstundis sum tey gera hetta, velja tey at ekskludera pápa mínum úr nærumhvørvinum og øllum tí hann kennir. Pápi mín hevur heilaskaða, og orsaka av tí skaðanum hevur hann mest sum einki stuttminni. Hetta merkir, at hann hevur stóra tørv á einum tryggum, góðum og væl skipaðum

gerandisdegi!!! At verða í sínum kenda umhvørvi, er júst tað, ið ger hann trygga, eins og góðar skipanir í gerandisdegunum.

Aftur hetta “tilboðið” vísir eitt øvut menniskjasýn, tá væntanin er, at Almannaverkið, ið varar av samfelagsins veiku borgarum, kann hava “industriferiu” í tríggar vikur. Tað er jú, sum áður nevnt, ikki nógv vatn runnið í ánni síðan Edvard Heen vísti á, at streykan hjá námsfrøðingum var “lívs hættilig”, tá starvsfólk ikki vóru tøk. Hóast hetta, vísir sami stovnur nú aftur í verki, at tey ikki seta borgaran í fyrstu rekkju.

Í útvarpinum, hin 09.07.18 kl. 18.00 vísir Tóra við Keldu, forkvinna í MEGD, á ST sáttmálan, og sigur at: “borgarar hava rætt til skipanir alt árið, fyri at tryggja at lívið verður so sjálvstøðugt sum gjørligt, og ikki verður latin ov einsamallur; tryggjar vikur, er hóast alt langtíð” og víðari sigur hon at: “vit sum samfelag, ikki eiga at góðtaka at hesi

menniskjuni ikki verða virð sum heil menniskju”.

Pápi mín býr einsamallur í egnum húsum. Hann hevur epilepsi. Hann var 57 ára gamal, hevði arbeiði og var fult arbeiðsførur, tá hann vegna feilviðgerð á sjúkrahúsi fekk heilaskaða vegna iltmangul. Skaðin førði við sær, at hann nærur einki stuttíðarminni hevur, og at hann er kognitív ávirkaður; hetta merkir, at hann er ikki førur fyri at klára seg sjálvan í dagligdegunum, men megna hetta við stuðli. Hann er fysiskt væl fyri, dámar væl takast við ymiskt, er sera handaligur, dámar væl at ganga túrar, og er prátingarsamur.

Í lötuni eru 16 stuðulstímar fastlagdir um vikuna (uttanfyrri feriotíð hjá eind 4 væl at merkja), hóast Vejleford Rehabilitering mælir staðiliga til at hann fær 40 tímar um vikuna. Vit hava í fleiri umførum gjørt vart við hetta hjá landstýriskvinnuni, Eyðgunn Samuelsen, ið varðar av hesum

tilboði og leiðslu. Í einum teldubrævi, ið eg móttók 16. juli 2018, sigur Eyðgun Samuelsen seg ikki kunna “viðgerða stakmál”, og boðar frá, at hon tí hevur sent hetta víðari til Almannaverkið. Eyðgunn valdi, eftir míum tykki, at sleppa sær undan, og at melda pass. Tað er hennara fulli rættur at fara inn í tey stak mál, ið hon hevur hug til, eins og tað er hennara uppgáva at hyggja nærri at viðurskiftum, ið borgarar vísa á, ikki fungera. Somuleiðis meti eg, at avgerðin hjá landstýriskvinnuni í Almannamálum, at senda bóltin aftur til Almannaverkið, soleiðis at tey framvegis og áhaldandi sleppa at hóvveiggja sær, júst sum passar teimum, er ein ógvuliga vánalig avgerð.

Vegna tey avvarðandi, Elisabeth Haraldsen, námsfrøðingur

Rein manipulation, Annika!

Tað er nógv fyri at síggja borgarstjóran í Havn sleingja um seg við milliónatølum, ið púrt einki hald hava í veruleikanum

Heðin Mortensen
býráðslimur í Havn

“Tað er ein stór skomm, at vit sum høvuðsstaður ikki kunnu hýsa okkara egnu landsdystum í eini nýggjari høll, sum hevur kostað skattgjaldaranum 80 milliónir krónur.”

Hesi eru orðini, nú borgarstjórin í Havn, Annika Olsen, við grovari manipulation av veruleikanum roynir at leggja undanfarna býráð undir at hava brúkt pengar til einkis upp á tvíhøllina á Hálsi – og tað enntá ímóti betri vitandi!

Grov manipulation er tað, tí tølini hava púrt einki hald í veruleikanum, men verða bara slongd út, so tað enn einaferð skal bera til at seta undanfarna býráð í ringt ljós, heldur enn at vísa á okkurt hendinga úrslit hjá sær sjálvum. Hesum seinasta hevur verið bíðað leingi eftir – og verður tað enn!

Veruleikin er, at Tórshavnar kommuna ongar 80 milliónir krónur hevur brúkt upp á at útbyggja høllina á Hálsi til tvíhøll. Tvørturímóti eru játtaðar knappar 51 milliónir krónur til útbyggingina í 2016 og 2017, og um tær sje milliónirnar til flytiligu áskoðaraplássini verða taldar við, er samlaða upphæddin góðar 57,8 milliónir krónur!

Tað, sum veruliga er skomm í øllum hesum, er ikki høllini ella vantandi góðkenningin av henni til stórar altjóða dystir, men at Annika Olsen, borgarstjóri, ikki leggur í at brúka tey tøl, hon hevur alla atgongd til sum hægsti kommunali leiðari í høvuðsstaðnum, men heldur velur at fabrikerast síni egnu tøl, ið rigga betur sum sverta av teimum, ið altso hava gjørt nakað.

Loystu trupulleikan

Høvi hennara at sleingja um seg við milliónatølum, ið púrt einki hald hava í veruleikanum, er staðfestingin av, at Hondbóltssamband Føroya ikki fær undantak frá EHF til at brúka tvíhøllina til heimadystirnar hjá manslandsliðnum í komandi EM-undankapping.

Nei, einki er tvíhøllin nøkur skomm, tvørturímóti! Hon er bara enn eitt dømi um eitt býráð, ið lurtaði eftir tí, feløgini ynsktu og vildu hava, tí so stórt trýst var á verandi hallir, at bráðneyðugt var at fáa ein vøll aftrat til vega.

At økið á Hálsi er ov lítið til eina marghøll, vistu vit av, so tann móguleikin var slett ikki við í hesi avgerðini, sum rættiliga smidliga fekk útvegað ein vøll aftrat í høllini á Hálsi, uttan at virksemið har frammanundan var munandi ávirkað. Arbeiðið gekk sum eftir ánni og orsök er ikki til annað enn at fegnast um úrslitið, ið ikki bara gagnaði hondbóltinum og flogbóltinum, men eisini loysti hølustrupulleikarnar hjá bæði judo og borðtennis!

Skuldi talan verið um eina marghøll, vildi tað tikið fleiri ár at

fingið hana, men trupulleikin hjá feløgnum við hallar- og vallartróti hevði ikki verið minni fyri tað. Við øðrum orðum loystu vit ein ítøkiligan trupulleika við at útbyggja høllina á Hálsi, tí tað var tað, sum feløgini í Havn høvdu brúkt fyri og ikki kundu bíða eftir.

Tað stutta av tí langa er, at ætlanin um eina marghøll í Havn er eitt heilt annað mál, ið púrt einki hevur við høllina á Hálsi at gera – hvørki nú ella longur afturi í tíðini.

Fleiri mugu lyfta

Júst nú er støðan tann, at Hondbóltssambandið hevur fingið at vita, at tvær av trimum hallum, ið biðið varð um undantak til, ikki kunnu brúkast til heimadystirnar hjá manslandsliðnum. Hin høllin, ið heldur ikki fekk undantak, er Badmintonhøllin í Klaksvík, og tí er nú bara ein høll eftir, sum er Marghøllin í Vági.

Hattin av fyri vágbingum, at teir hava eina høll, ið vónandi sleppur at lyfta uppgávuna, so vit fáa hesar stóru hondbóltsdystir til Føroya, heldur enn at spæla teir uttanlands. Heimadystir skulu spælast heima, so nú bara móguleikin í Vági er

eftir, eiga vit sjálvandi øll at vóna, at tað ber til, umframt at neyðugt er hjá okkum øllum at standa saman um tann móguleikan.

Marghøll skal nokk koma í Havn, men tað er einki smámál, ið verður loyst í skundi – og so slett ikki av einum býráðsmeiriluta, ið higartil hevur verið meira upptikin av at hyggja aftureftir, enn at seta ferð á frameftir!

Hartil krevst eisini, at landið verður ein virkin viðspælari. Kann í hesum viðfangi nevna, at landið ikki stuðlaði útbyggingini av høllini á Hálsi við einum oyra, so har er sanniliga nógv, ið kann arbeiðast betur, tá ein marghøll skal gerast. Tað er ikki ein uppgáva hjá Tórshavnar kommunu einsamallari at reisa eina slíka høll, so tá hon skal gerast – vónandi sum skjótast – skulu fleiri partar til at lyfta ta uppgávuna.